

ПРАВДА

Абонаментъ:
За година 15 лева
„ 6 м-ца 8 „
Ръкописи назадъ
не се връщатъ.
Всичко
въ прѣдплата.

Обявления
Гармондѣнъ редъ
2 лева.
Реклами
по споразумѣние.
Прист. обявления
10 ст. на дума.

Урежда Редационенъ К-тъ.

Ул. Полицейска № 249.

Г-ца Йовка Захариева

Г-нъ Юрданъ Нещевъ

Външани.

Сливенъ, 29 декември 1918 год

Прѣдъ Новата Година.

Старата година привършва вече своитѣ мъченически дни и отстъпва мѣстото си на новата 1919 год. Тежка и мъчителна бѣ тя за цѣлото човѣчество, както и нейнитѣ близки прѣдшественици. Но прѣзъ нея се тури край на кървавото безумие, което бѣ обхващало народитѣ. Замлъкнаха вече стоманенитѣ гърла, които съяха смъртъ и ужасъ отъ влажнитѣ полета на Фландрия чакъ до знойнитѣ пустини на Азия и Африка. Окървавеното и измъчено човѣчество чака съ затаенъ дъхъ изгрѣвашата зора на новата година, която да му донесе щастие и миръ за дълги врѣмена. Съ своето кърваво перо старата година регистрира велики събития и промѣни въ аналитѣ на историята. Тя съдра тъмната завѣса на миналото, която забулваше въ мракъ свѣтлото и възвишеното въ живота и съ своя яркъ факелъ озари новитѣ пѣтища и хоризонти, които се откриватъ за народитѣ. Настъпва нова ера на пробуждане и възраждане. Край на вѣковнитѣ насилия. Подъ трѣсъка на историческитѣ събития се опомниха народитѣ и съ гигантска сила почнаха да събарятъ освѣтенитѣ отъ вѣковетѣ наредби. Царе, крале и императори бидоха измѣтени отъ троноветѣ си отъ голѣмата метла на историческата необходимостъ и търсятъ уютни кѣтчета въ „пуститѣ полета“, за да се подслонятъ като монастирски илисари въ удивение и покой, далечъ отъ народния гневъ. Каква пародия! Тия властелени, които до вчера мислѣха, че сж отредени отъ съдбата за свѣрховѣци, да творятъ културата и силата на нациитѣ!

Tout existe et tout n'existe pas... Тази диалектична мисль бѣ казалъ още въ древнитѣ врѣмена философа Хераклитъ. Всичко се мѣни. Нищо въ живота не остава постоянно. Свѣта не трѣбва да се схваща като единъ комплексъ отъ готови, свършенни прѣдмети, а като комплексъ отъ постоянно мѣняващи се процеси. Туй което минава за разумно, елвдъ врѣме се обръща на неразумно. Историята на народитѣ си има опрѣдѣленъ пѣтъ и тежко и горко на оня, който иска да спрѣ нейната колесница. Той ще бѣде смачканъ подъ нейнитѣ тежки колелета. До като въ миналото изрѣдко проблѣскаше въ вѣковната тъмнина свѣткавичната мисль за освобождението на народитѣ и пакъ загасваше въ мрака на насилено на привилигированитѣ малцинства, днесъ тази мисль пробужда милионитѣ човѣшки същества, за да не заспятъ вече никога до като не повѣрятъ съдбинитѣ си въ своитѣ рѣцѣ, а не въ тия на привилигированитѣ малцинства и набѣденитѣ свѣрховѣци. Традиционнитѣ форми и отношения въ живота се рушатъ и чезнатъ за да сторятъ мѣсто на новитѣ, които ще залѣятъ като буенъ потокъ изпонаваната съ кърви и покрита съ черни цѣвта на смъртъта земя; ще напоятъ плѣвясалата почва, за да израстватъ

* Б. Р. Тази статия е дадена за печатане срѣшу Нова година, обаче поради спиране вѣстника отъ цензурата, даваме я сега понеже не е безъ значение.

пѣтията на живота, пролѣтъта и щастиего... И новата 1919 год. носи на човѣчеството имено тѣзи велики борби за обновлението, което ще погрѣбе за винаги въ пантеона на безумието единъ режимъ на насилено... И тогава надъ развалинитѣ на кървавата цивилизация ще изгрѣ зората на истинската общо човѣшка цивилизация и култура.

Чиновническиятъ въпросъ и чиновницитѣ и служащитѣ.

Безспорно е, че днесъ чиновническиятъ въпросъ занимава всички умове заинтересовани отъ него. Той е дошълъ до една точка при която е невъзможно да стои въ замръзнало състояние — той или трѣбва да бѣде разрѣшенъ и то въ благоприятна саниция за чиновницитѣ и служащитѣ, или ако държавата, въ лицето на дневния управляющъ блокъ остане само съ благопожеланията и критикитѣ, рискувано е да послѣдва реакция, отъ страна на измъченото българско чиновничество, като наложена борба за личното самосъхранение, борба за съществуване при дневнитѣ български условия, послѣдствията отъ която не могатъ да се прѣдвидатъ, но тѣ вече се долавятъ. Разгърнетите печатнитѣ органи на лѣвитѣ партии въ въ блока и Вий ще констатира фактътъ, че всички едногласно признаватъ какво, че чиновническиятъ чѣпросъ е толкова назрѣлъ, че той придобива характеръ на остъръ социаленъ въпросъ: той трѣбва да бѣде разрѣшенъ по законодателенъ пѣтъ най-радикално, чрѣзъ измѣнение закона за чиновницитѣ, измѣнение всички щатове по всички министерства и вѣдомства, съ прокарване принципитѣ на служебния стабилитетъ, законитѣ гаранции въ длъжноститѣ, свободата на чиновника въ неговитѣ политически и други убѣждения, който да може свободно да се придаде на културна и политическа дѣятелностъ, безъ ущрѣбъ на службата — съ една дума създаване за чиновника и служащия оня благоприятенъ условия и свобода въ неговия животъ, които биха прѣмахнали психологията на боязливостъ и незаинтересованостъ въ културитѣ и политически борби на собствената му професия и собствената му нация, които несъмнено сж борби и дѣятелностъ за неговото лично благо, а дори налагащи се и отъ новитѣ вѣяния на демокрация и социално течение въ обществото. Чиновника робъ, или съ робска психология не е достоенъ членъ на своето отечество, не е достоенъ борецъ за своята права науза — науза за животъ и благодѣйствиетѣ! По нататъкъ, въ аналитѣ на печата на лѣвитѣ партии, дий констатирахме, че тѣ искаха да прокаратъ, т. е. искаха да се разрѣши въпроса за материалното положение на чиновницитѣ и служащитѣ, които за сега стои отгорѣ на всички други въпроси, но грозната дѣйствителностъ разби въ прахъ тия имъ искания! Организираното чиновничество и служащество, потискано днесъ отъ грознитѣ и отчаяни условия на прѣживѣвания и съществуване се издигна като единъ човѣкъ; отъ всички страни се подѣ борба и движение и се пададе единъ викъ: искане срѣдства за съществуване такива, които се налагатъ отъ условията на пазара и отъ цѣлитѣ на прѣдметитѣ отъ първа необходимостъ за живота: храна, облѣкло, обуша и др; този викъ се разнесе като вълна изъ цѣлата страна, изгрѣгна отъ гърдитѣ на грамадната армия чиновници и слу-

жащи, които изнемогватъ подъ ударитѣ на мизерията и лишенията. Но държавата съ единъ замакъ и поклащане на своята тежка рѣка каза: нѣма срѣдства! и даде на чиновницитѣ и служащитѣ си едно съвсемъ нищожно увеличение на добавѣчното възнаграждение, което не може да се сравня даже съ 10% отъ новото поскѣпване на живота.

И сигурно е че слѣдъ това чиновницитѣ и служащитѣ се вълнуватъ и искатъ и ще искатъ, защото суровата дѣйствителностъ изисква и налага. Борбата за извоюване закона за чиновницитѣ, като продуктъ на назрѣлитѣ условия и като условие на новото врѣме, както и извоюване достатъчно заплати чрѣзъ измѣнение щатоветѣ, гарантиращи едно сносно поведѣние — тая борба подета вече — продължава и ще продължава. За това Сливенскитѣ чиновници и служащи и всички въ цѣлата страна, дългъ имъ се налага да издигнатъ знамето на борбата по високо, като подновятъ и навлѣзатъ въ своитѣ съюзи, споредъ своитѣ разбирания; защото нека да се знае, че безъ организирана борба нѣма успѣхи а кой не желее отъ насъ успѣхи? Нѣщо повече, организациитѣ сж обществено необходими при новия животъ на демокрацията. Тѣ сж необходими и за непосредственото и всестранно подобрене на общото положение на чиновницитѣ и служащи.

Прочее къмъ организиране въ стюитѣ и къмъ борба.

Военно-граждански
театраленъ комитетъ
№ 30
24 Декември 1918 год
СЛИВЕНЪ.

Да Господина редактора
на в. „Правда“.
Тукъ.

Господине редакторе,

Въ 1 брой на вѣстника си сте помѣстели едно антрефиле, което визира фирмата на Ташевъ и Ожковъ, и имена на разни комитети по въпроса за гасѣта въ комитета. За да не се даде възможностъ на злоящична мѣлва отъ една страна по адреса на комитета, отъ друга, за да не се мѣсятъ въ тази работа много комитети, въ качеството си на дѣловодител на Военно-гражданския театраленъ комитетъ съобщавамъ Ви слѣдното:

Дѣйствително, отъ Министерството на Войската — Дирекция за С. Г. и О. П. отдѣлъ индустриаленъ съ писмо № 22456 отъ 7 августъ т. г. се отпусна на комитета 1000 (хилядо) литри гасъ съ порѣжа, че „петрала е годенъ само за гориво на моторъ, но не и за осветлениетѣ и др. цѣли, тъй като е лесно запалително! Отъ тѣзи 1000 литри, обаче ние получихме сам 767 килограма. Отъ тѣзи 767 килограма комитета ни, който работи да 8 септември вкл. чително, изразходва отъ гасѣта, която смѣше и съ извѣстно количество нафтъ, 395 килограма. Отъ тукъ слѣдва, че остава на ле още 372 килограма.

Тѣзи 372 килограма гасъ сж прѣдани на фирмата Ташевъ и Ожковъ по покупката цѣна съ протоколно рѣшение на комитетатъ отъ 9 септември м. м. (протоколъ № 4). Въ това си заседание комитетътъ прѣдаде наличитѣ си горивни материали на Ташевъ и Ожковъ, като се задължи да имъ съдѣйствува и да бѣдаде да си доставятъ такива по нормирани цѣни. Срѣшу тази услуга, обаче, фирмата на Т. и Ожковъ се задължи да дава г комитетата отъ брутото и приходъ 25%. Т. и О. купиха гасѣта и изпълниха своето задължение. Ние държахме касата въ рѣцѣтѣ си. Отъ бру-

